31e jaar. Nr 37. Dinsdag 25 Maart 1884.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

6 fr. per jaar.
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 25 MAART.

Eene fopperij.

Een der grootste fopperijen welke de liberalen uitgevonden hebben om het volk, en bijzonder de landbouwers te verblinden en om den tuin te leiden, is zeker toch wel het zoogezegde landbouwkrediet.

Tegenwoordig hoort men er nog zooveel niet van spreken ; maar wacht nog eenige weken, als de algemeene kiezingen nader zullen zijn en het zal gaan noodig worden de buitenkiezers van allen praat in de ooren te blazen om hunne stem te bekomen.... het is dan eerst dat het spel zal beginnen, en het landbouwkrediet serieus zal voor de gordijn gehaald worden.

Wat is eigentlijk het landbouwkrediet ?

Het landbouwkrediet is eene bank, die aan de boeren geld zal leenen mits goeden en vetten intrest te betalen.

En om op die bank geld te kunnen krijgen zal de boer moeten borg stellen. En welk is die borg? Wel, de oogst van den boer.

Ja maar, de eigenaar heeft dikwijls den oogst van den boer als borg voor zijne pacht, en de oogst kan toch geen borg zijn voor twee !

Dat wisten de liberalen ook, en daarom hebben zij de borg van den eigenaar afgenomen.

Wat zal daar nu uit volgen ? Dat de eigenaar in vele gevallen aanstonds zal willen betaald zijn. — En wat zal de boer moeten doen ? Alweer geld gaan leenen naar de bank en er intrest voor betalen.

Wat wint hij daarmee ? — Niets dan plaats in zijne beurs.

Maar voor wie zal dan het profijt van het landbouwkrediet zijn.

Voor de geuzen alleen, voor de vrienden van den minister die overal zullen aangesteld zijn om de bureelen van het landbouwkrediet te bestieren en om de boeren geld te leenen, en die hiervoor rijkelijk zullen betaald worden.

En wie zal de vrienden van den minister betalen ? Wel de boeren ! De boer zal 't al betalen !

Wie is er dus weer met dat spel gefopt, verneukt en bedrogen? De boeren, neimand anders dan de boeren !

Dat is nu het landbouwkrediet, zie ! Had ik geen gelijk te zeggen dat het eene groote menschenfopperij is ?

Denkt daar eens ernstig op na, landbouwers, en laat u, als 't u belieft, door de geuzen in de maand juni geen appelen voor citroenen verkoopen !

De genaamde Beutels, een der dieven die in den nacht van 1n januari de hoofdkerk van Tongeren bestolen, en die tot hiertoe aan de justicie ontsnapt was, is te Leuven aangehouden.

BINNENLAND

Den 21 maart, is de lente begonnen ! Het is wel waar, dat volgens den almanak, de lente zou moeten beginnen, maar men zou integendeel gezegd hebben dat het de winter was die aan de deur stond : koude regen en hagelsteenen, en overal waar er geen vuur meer gemaakt werd, heeft men wederom beginnen te stoken.

Wij mogen zeggen dat wij het begin der lente van over veertien dagen hebben gehad en wij hoopen dat het maar eene kwade overgang zal zijn en wij schoone dagen zullen krijgen.

— Het is thans eindelijk voor goed bepaald op welken dag de Koning en de Koningin van Nederland naar Brussel komen. Zij zullen er aankomen den 12 mei en er verblijven tot den 15 's avonds.

— Twee kerels, verdacht de daders te zijn van verscheidene diefstallen gepleegd in verschillende kerken, zijn eergisteren avond te Brussel aangehouden, op het oogenblik dat zij eenige overblijfsels van ciborien aan eenen juwelier te koop boden.

— *Bruxelles Port-de-Mer*, zoo heet een blad dat te Brussel verschijnt. Het wordt getrokken op 20,000 exemplaren. Een schoon getal — maar *blijven* drukken, dat is iets anders.

— Men weet dat, toen generaal Gordon plotseling in last kreeg zich naar Soedan te begeven en dus moest afzien van de taak welke koning Leopold II hem in Congo had opgedragen de Koning tot de Britsche regeering het verzoek richtte engelsche officieren te zijner beschikking te stellen, om Gordon pacha te vervangen in den dienst voor de Internationale Afrikaansche Maatschappij. Het kabinet van St-James heeft hieraan voldaan, en kolonel Dewinton en luitenant-kolonel Hart gemachtigd voor den Koning der Belgen naar Congo te vertrekken.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Zaterdag gaf de amerikaansche cirk Myers zijne eerste vertooning in het lokaal der Jesusstraat. Zij werd ongelukkig onderbroken door een vreeselijk ongeval.

Een gymnasiark deed boven in den cirk oefeningen aan afhangende koorden. Tot slot moest hij zich, aan eene gevlochten rekbare koord naar beneden laten vallen. De koord rekte zich te lang uit, en de gymnasiark kwam terecht op de groep toeschouwers die aan den ingang der renbaan hadden plaats genomen.

Een der toeschouwers, M. V. S... koopman in onze stad, werd door den val van den konstenmaker, aan 't hoofd getroffen. Men droeg hem naar het koffiehuis, waar de doktors Schmitz, Dele en De Wandre hem de noodige zorgen toedienden.

M. V. S... had aan den linkerkant van den schedel, twee sneden van tien centimeters lengte bekomen. Men begrijpt niet goed hoe het ongeluk eigenlijk gebeurd is : de hooge hoed, welke de gekwetste droeg, was zelfs niet geschonden.

Wat den gymnasiark betreft, deze was aan de koord blijven hangen en had niet het minste letsel bekomen.

Nadat de wonden verbonden waren, is M. V. S... naar zijne woning gebracht. Gisteren morgend scheen zijn toestand eenigzins bedenkelijk, doch vandaag was de gekwetste beter.

Een blad onzer stad beweert dat een bijna gelijk ongeluk met denzelfden gymnasiark te Brussel gebeurd, doch zonder erge gevolgen. Wat er van dat ongeluk eigenlijk is, weten wij niet, doch in alle geval is het niet gebeurd onder het bestuur van den cirk Myers.

— DE WETENSCHAP IN DEN LANDBOUW. — De landbouwer moet er zich op toeleggen het voortbrengend vermogen van den grond te doen stijgen. Daartoe moet hij de wetenschap ter hulp roepen. De landbouwers in ons land houden te weinig rekenschap van de eischen door de wetenschap in het licht gesteld ; nog velen houden vast aan den sleuter of den ouden sleur. Hier door benadeeligen zij niet alleen zich zelven, maar ook de grondeigenaren, daar zij het voortbrengend vermogen des lands verminderen of uitputten. Uit gemis aan kennis van het landbouwvak, uit misplaatste zuinigheid of som ook uit gemakzucht laat menig landbouwer na wat hij behoorde te doen om zijnen grond opbrengend te maken, andere doen verkeerd of maar ten halve hetgeen vereischt wordt.

Om maar iets te noemen, het ploegen. Het is algemeen geweten dat de grond moet omgewerkt worden, om de onderliggende lagen aan licht en lucht bloot te stellen. Welnu, men werkt bijna onveranderlijk de zelfde grondlaag om, en door steeds tot dezelfde diepte te ploegen, heeft men den ondergrond vastgewerkt en schier ondoordringbaar gemaakt voor plantenwortels olschoon velen daarvan eene veel grootere diepte verlangen om de planten krachtig te doen ontwikkelen. En toch zijn er werktuigen genoeg die veroorloven dieper te gaan. Maar dit kost meer arbeid, en vooral meer geld. Men schrikt voor de uitgave die te doen zou zijn terug en men denkt niet dat men veel voordeel zou doen, indien men zich de uitgave en den arbeid getroostte, daar men eene veel rijkere opbrengst zou verkrijgen.

Nog eene hoofdvereischte voor eene goede opbrengst is eene goede bemesting. Gaat men ook hieromtrent niet dikwijls onkundig, onpraktisch onvoorzichtig te werk ? Maakt men altijd onderscheid tusschen de dierlijke meststoffen onderling en tusschen die van dezelfde categorie, olschoon de aard geheel afhangt van de voeding der dieren ?

Kunstmatige meststoffen geheel of samengevoegd met dierlijke, kunnen goed aangewend worden om gronden te verbeteren en de exploitatie goedkooper te maken. Men laat overal nog te veel meststoffen verloren gaan of door ondoelmatige behandeling de kracht er van verminderd worden.

De heer Dr L. Mulder gaf onlangs in eene voordracht, gehouden in de haagsche afdeeling van de hollandsche maatschappij van landbouw, aan de grondeigenaars den raad geene pachtverlaging toe te staan dan na zich verzekerd te hebben dat de pachter niet door eigen schuld, door achteloosheid en gemis aan voorzorg, oorzaak was van de slechte uitkomsten van zijnen arbeid.

Ook aan de landbouwers gaf hij eenen goeden raad, namelijk om de winteravonden niet in ledigheid door te brengen, maar te lezen en trachten te leeren. Terwijl in elk vak in onze maatschappij de beoefenaar er naar streeft om het meeste voordeel te trekken van zijne kunde en zijn voortbrengsel tot volmaking te brengen, terwijl de fabrikant tot den minsten afval toe rentegevend tracht te maken, zit de landbouwer in vele streken stil en verzuimt krachtig op te treden, mede te gaan met zijnen tijd en doet niets dan klagen.

Is het dan nog te verwonderen, vroeg spreker, dat onze landbouw kwijnt en vele voortbrengselen in eene naaste toekomst niet meer zal kunnen leveren ?

Die vraag gesteld omtrent den toestand van den landbouw in Holland, is ook toepasselijk op ons land. Het blijft waar, hier gelijk elders, dat de landbouw alleen tot bloei kan geraken door waakzaamheid, werkzaamheid en kennis.

BUITENLAND

Nederland.

DIEFSTAL TE BREDA.

Naar wij vernemen, is de justicie de daders van den diefstal in het postkantoor te Breda op het spoor gekomen, op aanwijzing van Ballinteijn, die reeds als verdacht was aangehouden.

Vrijdag avond zijn de brievenbesteller Moors en zekere Van Hal gevangen genomen.

Door den wachtmeester der gendarmen waren ter gelegenheid eener huiszoeking bij Ballinteijn vier zilveren theelepels gevonden, die de wachtmeester in verband bracht met een onlangs gepleegden diefstal bij zekeren Verster, in de Willemstraat te Breda. Bij *onderzoek* bleek, dat de lepeltjes daar waren ontvreemd. Toen werd door de justicie deze zaak nader onderzocht en Ballinteijn tot bekentenis van dezen diefstal gebracht. Hij had dien bedreven met Moors, brievenbesteller en nu deze diefstal aan het licht was gekomen, wilde hij te gelijkertijd bekennen, dat hij en Moors en Van Hal ook de daders van den diefstal in het postkantoor waren. Beide laatstgenoemde personen werden daarop terstond in hechtenis genomen en hebben reeds bekend. Op hunne aanwijzing is een bedrag van 20,000 fr. in bankbiljetten gevonden achter het behangsel ten huize van Van Hal. De wissels hebben zij verbrand.

Ook zal de belgische justicie uitleveren een persoon uit Antwerpen, vroeger inwoner van Breda, die verdacht wordt bankbiljetten van den diefstal afkomstig, te hebben uitgegeven. Of dit vermoeden gegrond is, is nog niet bekend.

Frankryk.

STOUTMOEDIGE DIEVEN.

Naar aanleiding van eenen stoutmoedigen diefstal onlangs te Parys gepleegd, schrijft de heer Henri Havard aan het *Algemeen Handelsblad* van Amsterdam :

Dezen diefstal brengt mij eenen anderen te binnen, welke in 1867 of 1868 plaats had. Op zekeren dag van de maand april zagen de policieagenten van den post « Bonne nouvelle, » twee smidsknechten met eene kar aankomen die verklaarden gezonden om de kachel uit het policiebureel weg te halen. De agenten hadden geen argwaan en hielpen zelfs de voorgewende smidsknechten in hunnen arbeid. Acht dagen later bezocht de heer Claude, een der inspekteurs dien post, en merkte de afwezigheid der kachel. Toen hij hoorde wat er gebeurd was, begon hij lont te rieken. En nu bleek dat in den tijd van 2 dagen 25 kachels uit 25 policiebureelen verdwenen waren. De daders kwam men nimmer op het spoor.

Nog sterker is het stelen van kanonnen. In Juni 1871 verdwenen twee stukken geschut uit het fort Vincennes. Ditmaal gelukte het aan de policie ze terug te vinden, namelijk bij eenen koopman in oud ijzer in de rue Beraud te Vincennes. Twee soldaten die op post hadden gestaan waren de dieven. Zekeren nacht lieten zij de stukken door middel van touwen in de gracht afdalen, en de verheler bracht ze van daar met eene kar op een andere plaats.

Doch de opmerkelijkste diefstal in dit slach is het wegvoeren van eenen der twee kolossale bronzen leeuwen aan de Cour du Carousssel. Op zekeren dag kwamen eenige mannen met eenen vrachtwagen aanrijden en deelden den portier mede, dat zij eenen der leeuwen moesten weghalen om er iets aan te herstellen.

De portier had daartegen geen bezwaar. Een bok werd opgesteld om het gevaarte door middel van katrollen van zijn voetstuk op de vrachtkar te krijgen ; alle voorzorgsmaatregelen werden genomen en dit alles geschiedde in tegenwoordigheid van minstens 200 nieuwsgierigen, die de mannen aan 't werk zagen. Eindelijk was men met den arbeid gereed en trok de vrachtkar af. De menigte bleef nog een poosje op de plaats bijeen, en keizer Napoleon die juist uitreed, vroeg naar de reden van den oploop.

Het antwoord was : *a cause du lion*. Eerst bij zijnen terugkeer begreep hij wat er gebeurd was en vroeg waarom een der bronzen leeuwen verdwenen was. De hofmaarschalk informeerde bij den gouverneur van het paleis deze vroeg inlichtingen aan den hoofdintendent voor de schoone kunsten die op zijne beurt den bestuurder der burgerlijke gebouwen om opheldering verzocht.

Laatsgenoemde eindelijk deed een onderzoek in zijne bureelen, maar zonder achter de waarheid te kunnen komen. Eerst na verloop van acht dagen begon men gewaar te worden dat men bestolen was. De portier werd ontslagen en de gouverneur van het paleis kreeg eene berisping, maar de leeuw kwam nimmer terecht en de stoutmoedige boosdoeners bleven steeds onbekend.

—

Nog het dynamiet ! Een kind dat op straat een dynamietkardoes gevonden had, bracht die mee naar de school, te Selle-en-Cogles, in het departement Ille-et Vilaine. Gedurende de klas begon het de kardoes open te maken, met het ongelukkig gevolg dat zij ontplofte, tafels en banken verbrijzelende. Al de vingers van het kind werden algerukt en verscheidene andere leerlingen zijn gekwetst.

Zwitserland.

De beweging, door de zwitsersche katholijken ingericht om het volk te raadplegen over vier bondswetten en besluiten, door de Kamers in december laatst gestemd, heeft gezegepraald. Daar verzoekschriften met meer dan honderd duizend handteekens bekleed, een referendum vragen. zoo heeft de Bondsraad besloten gemelde wetten en besluiten aan eene volksstemming te onderwerpen die op 11 mei aanstaande vastgesteld is.

Oostenrijk.

Men meldt uit Triest dat maandag nacht aldaar recht over de officieele verblijfplaats van den algemeenen gouvernent, een springbom ontploft is. De persoon, die hem daar gelegd had, is er in gelukt te ontsnappen.

—

Een apothekersbediende te Kormend Hongarie gaf onlangs in vergissing aan eenen boer insectenpoeder, in plaats van de voorgeschreven medecijn, tengevolge waarvan de man overleed. Toen de zaak uitkwam en er een rechterlijk onderzoek werd ingesteld, schoot zijn patroon, de apotheker, in drift eerst hem en daarna zich zelven dood.

Politiek overzicht

De oproerige volkstammen in Soedan beginnen zich te onderwerpen. Volgens een telegram uit Souakin, van 20 Maart, hebben drie cheiks der stammen van Samara en Amerar en 17 hunner bijzonderste aanhangers hunne onderwerping gedaan. Anderen hebben aangekondigd dat zij zich heden zullen aanbieden.

De *Times* beveelt de ontbinding aan van het Egyptisch leger, dat tot niemendal dient dan om voor den vijand de vlucht te nemen. Die ontbinding zou voor gevolg hebben, dat het deficit met eens verdwijnen zou.

—

Het Engelsch gouvernement heeft nogmaals twee duchtige nederlagen bekomen. In de kiezing voor een lid van het Lagerhuis te Cambridge in vervanging van den heer Brand, liberaal, is een bewarende kandidaat gekozen, en te Huntingdon heeft eveneens de bewarende partij de bovenhand behaald.

Dat maakt nogmaals een verschil van 4 stemmen zoodat de meerderheid van het ministerie maar 16 stemmen meer bedraagt.

VERTREK VAN DEN PAUS.

Het Parijzer dagblad *La Defense* deelt eene uiterst gewichtige tijding mêe, welke geheel de katholieke wereld aanbelangt. Een bijzondere korrespondent van het dagblad te Rome, alwaar gelijk men weet, de *Defense* betrekkingen heeft met het Vatikaan, zegt dat de Paus voor goed, in princiep, besloten heeft Rome te verlaten en zich buiten Italie te gaan vestigen.

Het is de eerste maal niet dat deze kwestie opgeworpen wordt, doch volgens den korrespondent der *Défense*, zouden de laatste gebeurtenissen te Rome de ontknoopingen verhaast hebben. Wij laten, natuurlijk, de verantwoordelijkheid dezer tijding aan het Parijzer dagblad over, alhoewel de inlichtingen door de *Univers* ingewonnen, aan dit blad toelaten te zeggen dat het ontwerp van vertrek van den Paus, verleden jaar zeer ernstig aangekondigd en waarvan sedert nooit is afgezien geworden, inderdaad in de laatste tijden nog meer waarschijnlijkheid heeft gekregen. Men verzekert echter dat er nog niets bepaald is vastgesteld en dat men in alle geval, zeggen mag dat er geene spraak is van een onmiddelijk vertrek.

De ontwijkende en dubbelzinnige antwoorden der verschillende mogendheden op de reklamen van den H. Stoel, waarin bewezen wordt dat de Paus niet vrij is te Rome, zouden doen begrijpen dat de ballingschap zich aan Leo XIII schijnt op te dringen.

—

Uit Weenen komt het bericht dat Turkije de handelsverdragen met Belgie, Holland, Zweden en Spanje opgezegd heeft.

—

Berlijn, 22 maart :

Ter gelegenheid der verjaring van den keizer is de stad schitterend bevlagd ; sedert den vroegen morgend is de wandeling der Linden door duizenden personen bezocht. De keizer zich rond 8 ure aan de vensters vertoond hebbende, werd met onbeschrijflijken geestdrift toegejuicht.

De aankomst in het paleis in galarijtuig van den koning van Saxen, der prinsen en princessen levert een luisterrijk uitzicht.

Rond 11 1/2 ure begeeft prins von Bismarck, dien de menigte met veel geestdrift groet, zich naar het keizerlijk paleis aan 't hoofd der ministers ; hij heeft den keizer gelukgewenscht ; daarna is hij eene tweede maal teruggekeerd met den Duitschen prins. Al de generaals, de admiraals en de officierskorpsen waren in groote kleedij. Het ordewoord is heden : Leve Z. M. den keizer en koning.

—

Rome, 22 maart :

De Duitsche anarchisten Kennel, Falk en Schulze en de Oostenrijker Lyssia zijn uit Zwitserland gebannen door een besluit van den algemeenen raad. De stellige bewijzen hunner plichtigheid in de aanslagen der anarchisten ontbrekende, heeft de raad vermeend hunne uitleveringen aan het duitsche en Oostenrijksche gouvernement niet te kunnen toestaan.